

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

Coruus ob furtum occultum anathemate percussus contabescit; solutus
deinde reuiuiscit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

Vidi illa, vidi & illa, Romæ dum fui.
 Nil insolens, si tum patrissem filij,
 Itare cupidi Patris in vestigia,
 Patrisque nomen lectitare in Alpibus,
 Vel in hospitalis parietis tectorio:
 Ibi pronepotum Patris innumerabiles
 Pascere nepotes semiaffo sanguine,
 Vel in tabernis fœculentioribus
 Culicem rotundum fœtidumque perpeti.
 » Honestæ Pubes, si parentum purior
 » Sanguis tuorum, si pudoris vicia,
 » Si tibi pugillus mentis est fuge has fugas,
 » Et grande fletus æquor ac suspirij,
 » Serumque pœnitere tanti non eme.

*Corvus ob furtum occultum anathemati
 percussus contabescit; solutus deinde re-
 misset.*

Ex lib. de Viris illust. Ord. Cister.

S C A Z O N.

NUtribat olim Corbiæ Archimandrites
 Conradus, auum callidissimam, Coruum,
 fartam malitiâ, fraudibusque suffultam.
 Quoties Ephebos Præsulis, minùs cautos,
 Retrò ille furâ sauciauit admorsâ?
 Quoties catellis prandium suum clepsit,
 Ut & inopinis felibus suam caudam?
 Et hac rebelles striduloque vagitu
 Opem rogantes pertinaciùs traxit?

Quoties

Quoties oculos gemmeosque pauones
 Compulit in iras, & tenerrimos planctus,
 Quando rotatum syrma, vel reclinatum,
 Et splendidi tapetis instar expansum,
 Rostro maleuolus vellicauit infesto?
 Si grandiores fors suam canes olli
 Raperent merendam, nec valeret aduersum,
 Recta ipse mandras & lares molossorum
 Vindex adire & dissipare stramenta.
 Quid furta memori, queis domi & foris nequa
 Quotidianas illigatus in prædas,
 Vnde vnde licuit, seu metalla, seu carnes,
 Seu vesca, seu non vesca, cuncta raptabat;
 Furtumque scrobibus ingerens latebrosis,
 Herbisque, melius vt lateret, oppilans,
 Lauernionis omne munus explebat?
 Manus lauandas Annulo dearmarat
 Pransurus Abbas; hunc bolum trifur coruus,
 Simulatus aliud, intuetur, & raptat,
 Suique defert in triclinium nidi,
 Operitque paleis. Præsul inde sepostum
 Abesse cernens Annulum, dies totos
 Noctesque furem suspicatus incassum,
 Iubet in rapacem, quisquis ille sit, tandem
 Anathema dirum à Curione librari.
 Coruus remotâ confidebat in fago,
 Crocitate ludicrâ diem fallens,
 Culicisve prensans, aut facetus aspergens
 Hinc felle picas, hinc salute cornices:
 Iam voce pauus, iam canis, sed & felem
 Tam lepidè adumbrans, felem vt esse iurasset.
 Quæ canis & illi fantur ore materno,

D

Hæc,

Hæc, se magistro, didicerat sequax ales.
 Vix sacrosanctæ fulminauerant diræ,
 En ruerè ab alto mutus, & repentinâ
 Languoris aurâ sideratus horrere:
 Hinc agram anhelò trahere spiritu vitam,
 Iunctâ ciborum nausæ diarrhœâ,
 Dirâque verminatione torqueri,
 Oculosque fieri lippus, & pedem claudus:
 Sensimque vestis plumea in solum spargi,
 Et fluere ab alis spontè remiges plumæ.
 Atque vt pari par redderent, inurbanè
 Ridere picæ, condolere cornices,
 Mordere culicum turba tergus implume,
 Suâ hinc Ephebi talione lætari,
 Et huc & illuc lancinare palantem:
 Circùm inde ludos facere grex catellorum:
 Optare coruus, si liceret, in cacas
 Abdi latebras, & cauernulam muris.
 Ecquid deesset aliti suo vernæ,
 Stupere Præful, Præfulisque conuiuæ.
 Hos inter aliquis (vt solet) ioci causâ,
 » Quid si, inquiebat, nuper Annulum furto
 » Rapuisset ater nebulo, condidissetque?
 » Et has facinoris impij daret pœnas?
 Suspicio placuit: mox & itur in nidum,
 Interque paleas sordidatus elucet
 Tandem repertus Annulus. Iubet Præful,
 Sic fortè volucris profuturus, actutum
 Ecclesiæ Iras nuperas relaxari.
 Parochus relaxat, & repentinè sanato
 Redire Coruo vita, vox, vigor, vires,
 Reduxque pellem circumire lanugo,

Plumæ

Plumæque tandem principes reflorete.
 » Ita fit: leonem vt terream, canem cædo.
 Vt terrearis, vt minas sacerdotum
 Ipfis verendas belluis, reformides,
 Ignara Superos prouocare peccando,
 Rationis exors anima plectitur Coruus.

*Damunculi super oblongâ vana mulieris
 caudâ lufitant, dum illa serò templum
 ingreditur.*

Ex Cafar. lib. 5. cap. 7.

SI meminit Auctor, contigit Moguntia
 (Et alibi potuit) vt sacrâ Domino die,
 Pro more femper expetitâ aspergine
 Lustraret Vndæ missilis Plebem piam
 Moderator Aedis Curio, quando sacrum
 Pro more limen fera nobilis subit
 Herois. Artus illa delicatulos
 Et fera plumis elocauerat suis,
 Et horæ & horæ fluxerant complusculæ,
 Vt se poliret comeretque, perditæ:
 Nam fucus horam clepserat: minimum duas
 Imposita capiti turris, innumerabili
 Redimita nodo: & quod fuit reliqui super,
 Id reliquus ingens mundus hausit temporis.
 Speculumque visens & reuisens, millies
 Anxia rogarat, an suus suo decor
 Benè staret ori: si supercilii pilus
 Vel vnus erret; dum reponit, annus est.
 Mirumne tandem fera si in templum venit,

D 2

Pöst